

Σταύρος Μανίκας

Συνέδριο νοθείας, με περιφρούρηση των ΜΑΤ και κυβερνητική αστική στήριξη

Στις 25 Φλεβάρη του 2020 οι δυνάμεις του εργοδοτικού συνδικαλισμού γράφουν μια ακόμα κατάμαυρη σελίδα στην ιστορία του συνδικαλιστικού κινήματος του τόπου στο 37ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ στο Καβούρι. Με τη στήριξη κυβέρνησης και αντιπολίτευσης και την αμέριστη συμπαράσταση ΜΑΤ, αστυνομίας, ασφαλιτών, ακόμα και Λιμενικού, επέβαλαν τη νομιμοποίηση, επανεκλογή και ενίσχυση της διοίκησης της ΓΣΕΕ. Μιας επανεκλογής που στηρίχτηκε στην αστυνομοκρατία, στην τρομοκρατία, στην νομιμοποίηση νόθων συνέδρων, στις εργοδοτικές παρεμβάσεις, στις αδιαφανείς εκλογικές διεργασίες. Ένα συνέδριο χωρίς καμιά διαδικασία, καμιά συζήτηση, με συμμετοχή του επίσημου πολιτικού κόσμου (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ ακόμα και την ακροδεξιά και ρατσιστική Ελληνική Λύση επιστράτευσαν), ένα συνέδριο νομιμοποίησης των αντεργατικών πολιτικών, των αντιασφαλιστικών μέτρων, της εξαθλίωσης της εργατικής τάξης.

Η Αγωνιστική Ταξική Ενότητα ΕΚΑ από πολύ νωρίς πήρε θέση, κινητοποιήθηκε ενάντια στο συνέδριο-παρωδία στο Καβούρι Αττικής, καλώντας τις αγωνιστικές- ταξικές δυνάμεις να μη νομιμοποιήσουν την αθλιότητα. Με τα συνδικάτα και τους αγώνες στα χέρια των εργαζομένων, να γίνει γνήσιο δημοκρατικό συνέδριο χωρίς κυβερνητικές, εργοδοτικές, κρατικές παρεμβάσεις και νοθείες. Καλέσαμε το νέο ΔΣ του ΕΚΑ να προκηρύξει στάση εργασίας για τη συμμετοχή των εργαζόμενων στην κινητοποίηση. Πήραμε πρωτοβουλίες ώστε να υπάρξουν αποφάσεις κατά του συνεδρίου-παρωδία όπως στην ΑΔΕΔΥ.

Απέναντι σε αυτή την απροκάλυπτη παρωδία, την αστυνομοκρατία και την νοθεία, οι αγωνιστικές δυνάμεις όφειλαν να αποχωρήσουν και να μην το νομιμοποιήσουν. Κι αυτό ακριβώς έπραξαν οι δύο αντιπρόσωποι της ΑΤΕ ΕΚΑ κάνοντας την παρακάτω δήλωση προς τους συνέδρους:

«Οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι από την ΑΤΕ ΕΚΑ καταγγέλλουμε το συνέδριο παρωδία που στήνει η γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ στο Καβούρι. Δηλώνουμε ότι σε καμία περίπτωση δε θα συναινέσουμε σε ένα νόθο συνέδριο-παρωδία της κυβέρνησης και του κεφαλαίου και θα αποχωρήσουμε από όλες τις διαδικασίες του συνεδρίου. Καλούμε κάθε αντιπρόσωπο και κάθε αγωνιστική ταξική δύναμη να μη νομιμοποιήσει τη διαδικασία-καρναβάλι συμμετέχοντας σε ψηφοφορίες, αλλά να δώσουμε από κοινού τη μάχη για ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος για την ανατροπή της πολιτικής της κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Αποχώρησαν επίσης και οι εκπρόσωποι της Ταξικής Εργατικής Συσπείρωσης από το Εργατικό Κέντρο Πειραιά, του ΕΑΜ από το ΕΚ Πάτρας, ενώ αντιπρόσωπος του ΜΕΤΑ έβγαλε ανακοίνωση μη συμμετοχής.

Το ακριβώς αντίθετο έπραξε η ΔΑΣ-ΠΑΜΕ

Επέλεξε τη νομιμοποίηση του καρναβαλιού, επέλεξε να είναι «ταξική» συνιστώσα του αστικοποιημένου συνδικαλισμού αντί να συμμετάσχει σε μια προσπάθεια ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος με άλλες ταξικές δυνάμεις. Γι' αυτό πολεμά με κάθε τρόπο τον δημοκρατικό συντονισμό πρωτοβάθμιων σωματείων• γιατί δεν θέλει την οριστική ρήξη στη συνύπαρξη με τους εργοδοτικούς συνδικαλιστές. Προτιμά τις έδρες στη ΓΣΕΕ του Παναγόπουλου παρά την αγωνιστική, ταξική ενότητα και συντονισμό για την αντεπίθεση. Έτσι εξηγείται και ο ακολουθητισμός στην πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, βοηθώντας ενίοτε στην αποκλιμάκωση απεργιών με απογευματινά συλλαλητήρια, γι' αυτό συμπορεύτηκε με τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ τόσο στην «απεργία» της κοινωνικής συμμαχίας, όσο και στην αποκλιμάκωση της 2 Οκτώβρη για τον αντισυνδικαλιστικό νόμο.

Όμως αυτή η συνθηκολόγηση με τους Παναγόπουλους και τους Καραγεωργόπουλους προκαλεί θλίψη και δυσαρέσκεια στους εργαζόμενους και είναι λογικό το γιατί: Δεν μπορούν να βλέπουν μέσα σε λίγες ώρες για κάποιες εδρούλες, να αναιρούνται αποφάσεις που ψήφισαν μια σειρά σωματεία.

«Εδώ και τώρα γνήσιο συνέδριο της ΓΣΕΕ, χωρίς νόθους αντιπροσώπους, εργοδότες, ΜΑΤ και κρατική βία! Κανένα συνδικάτο της χώρας να μη νομιμοποιήσει συνέδρια με ΜΑΤ και κρατική βία! Τα συνέδρια των συνδικάτων είναι υπόθεση των εργατών κι όχι των εισαγγελέων και των αφεντικών», έγραφε η απόφαση που και οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ ψήφισαν στην ΑΔΕΔΥ. «Πόλεμος μέχρι τέλους για συνδικάτα εργατών, όχι της κυβέρνησης και των εργοδοτών», βροντοφώναζαν οι αποφάσεις ομοσπονδιών και εργατικών κέντρων στα οποία πλειοψηφεί το ΠΑΜΕ.

Κι αντί γι αυτό τι είδαν οι εργαζόμενοι;

Το ΠΑΜΕ να δίνει φιλί ανάσας στην προδοτική ηγεσία της ΓΣΕΕ μπαίνοντας στην εφορευτική, στο προεδρείο, στην επιτροπή νομιμοποίησης συνέδρων, στις εκλογές για την διοίκηση. Ενώ απέξω οι εργαζόμενοι φώναζαν δυναμικά συνθήματα κατά του υποταγμένου συνδικαλισμού, η ηγεσία του ενώ από τη μια τους «ντούρωνε» με δηλώσεις, την ίδια ακριβώς στιγμή συνθηκολογούσε με Παναγόπουλο- Κουτσιούκη στην νομιμοποίηση των νόθων και των «εργοδοτών-φυσικών προσώπων».

Χαρακτηριστικό -όσο κι αν φαίνεται απίστευτο- του προσχεδιασμένου είναι το εξής: Κατά τη διάρκεια της ανακοίνωσης -δήλωσης των αντιπροσώπων της ΑΤΕ ΕΚΑ που διαβάστηκε από ντουντούκα για τη μη νομιμοποίηση του συνεδρίου και την αποχώρησή τους, τα μεγάφωνα του ΠΑΜΕ ανέβαζαν την ένταση για να μην ακουστεί η δήλωση, ενώ κατά την διάρκεια των ομιλιών Πικραμένου, Γεννηματά και λοιπών τα μεγάφωνα ελαχιστοποίησαν την έντασή τους.

Στην προσπάθεια τους στελέχη του ΠΑΜΕ να υπεραμυνθούν την επιλογή τους, προσπαθούν να εμφανίσουν τις θέσεις μας για μη νομιμοποίηση του συνεδρίου-φιάσκου, σαν ανεύθυνες, τυχοδιωκτικές και διασπαστικές για το κίνημα. Η νομιμοποίηση των μαφιόζικων μεθόδων του κάθε Καραγεωργόπουλου είναι μάλλον... ταξική πάλη.

Αυτή όμως η ΓΣΕΕ δεν νομιμοποιείται από τους αγωνιστές. Αν και το αποτέλεσμα που προέκυψε στο συνέδριο ΜΑΤ-ΣΕΒ-ΓΣΕΕ έχει ενισχύσει κι άλλο τον απεργοσπαστικό, αστικοποιημένο συνδικαλισμό, οι αγωνιστικές, οι ταξικές δυνάμεις πρέπει να δώσουν διπλή μάχη: Και απέναντι στον πολιτικό αντίπαλο και τα αφεντικά και απέναντι στις ξεπουλημένες ηγεσίες του συνδικαλιστικού κινήματος. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο μέσα από την ταξική ανασυγκρότηση του κινήματος, τη δημιουργία πλατιών κέντρων αγώνα ενάντια στο νέο γύρο της επίθεσης.

Ή το εργατικό κίνημα θα απαλλαγεί απ την παραταξιακή αντιπαράθεση για την μάχη των «κουκιών» και «αντιπροσώπων» ή θα παραμείνει μέσα σ' αυτό το εκφυλισμένο τοπίο της συνδιαλλαγής, καταγγέλλοντας αλλά νομιμοποιώντας Παναγόπουλους και Καραγεωργόπουλους.

Το δίλημμα έχει τεθεί: Ή με το κεφάλαιο ή με τους εργάτες.

Δημοσιεύτηκε στο ΠΡΙΝ στις 28/02/2020